

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 404/11
09.09.2011. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Весне Поповић и Власте Јовановић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, решавајући о захтеву Д.К. и Д.В. обоје из Б, ..., поднетом преко пуномоћника Н.К, адвоката из Б, ..., за преиспитивање судске одлуке - решења Управног суда 1 Ув.32/11 од 12.07.2011. године, у предмету легализације објекта, у нејавној седници већа одржаној дана 09.09.2011. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Поднетим захтевом подносиоци предлажу да Врховни касациони суд преиначи или укине решење Управног суда 1 Ув.32/11 од 12.07.2011. године, којим је одбачен приговор Д.К. и Д.В. из Б, изјављен против решења Управног суда, Одељење у Нишу II-1 У.15811/10 (2009) од 03.03.2011. године, којим је одбачена, као неблагоприятна, њихова тужба поднета против решења Покрајинског секретаријата за архитектуру, урбанизам и градитељство Аутономне покрајине Војводина број 112-351-280/2008-03 од 26.12.2008. године.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима прописано је да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Према ставу 2. овог члана закона захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у спору пуне јурисдикције и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а према ставу 3. захтев се може поднети због повреде закона, другог прописа или општег акта или због повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решавање ствари.

Из побијаног решења и навода захтева произлази да је побијаним решењем одбачен приговор подносилаца захтева изјављен против одлуке Управног суда II-1 У 15811/10 (2009) од 03.03.2011. године, којом је одбачена, као неблагоприятна, њихова тужба поднета против решења Покрајинског секретаријата за архитектуру, урбанизам и градитељство Аутономне покрајине Војводина број 112-351-280/2008-03 од 26.12.2008. године. Имајући у виду да ни против одлуке Управног суда, која би била донета по тужби подносилаца захтева да је тужба била благовремена, захтев за преиспитивање судске одлуке не би био дозвољен у смислу члана 49. став 2. Закона о управним споровима, јер овај захтев није предвиђен посебним законом, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку који је вођен пре управног спора није била искључена жалба, то овај ванредни правни лек није дозвољен ни против побијаног решења којим је одлучено о приговору против решења Управног суда II-1 У 15811/10 (2009) од 03.03.2011. године.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће недозвољен или неблагоприятан захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд одбацили решењем.

Имајући у виду да је на основу наведених прописа поднети захтев недозвољен, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Гордана Богдановић с п

Председник већа - судија,

Олга Ђуричић с п

